

se Andet, end at den kommunale Folketælling i 1885, som vistnok foregik under lige saa betryggende Former som Statens i 1880, er et Moment, der i høi Grad maa tages i Betragtning ved en Omlægning af Kredsene, om det end, hvad ogsaa det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) fremhævede, ikke bør være det egentlig Afgjørende. Denne Folketælling viser end yderligere, hvad man alt kunde se af den fra 1880, at de ydre Kredse vilde blive i høi Grad forurettede ved dette Forslag til Gunst for den indre Byes forholdsvis faatallige og af-tagende Kredse. Med Hensyn til Sagens Historie har allerede den sidste ærede Taler fremhævet forskellige Momenter, som maa komme i Betragtning, og jeg skal kun sige, at naar Regjeringen har fundet sig besjoret til at tage Hensyn til Mindretallets Opfattelse i et Par Punkter, uagtet der ikke derom har foreligget nogen Afstemning, forekommer det mig mærkeligt, at den ikke har villet tage det mindste Hensyn til Udvalgets Flertals Standpunkt, som ganske vist heller ikke naaede til Afstemning her i Salen, men som dog i 1881—82 havde samlet et Flertal i Udvalget af 10 Medlemmer, dels principalt, dels subsidært, om den samme Indstilling, som var gjort af det hele Udvalg i 1874, nemlig om en fuld og tro Opfyldelse af Grundlovens Bud. Til den ærede Ministers Bemærkning, at han, saalænge der ikke har foreligget nogen Afstemning, ikke har nogen Forpligtelse til at følge Flertallets Mening, skal jeg kun sige, at Ministeren har den Forpligtelse, der ligger i Grundlovens Bud, og han har det praktiske Hensyn at tage, at dersom Sagen skal gennemføres med bort Samtykke, kan den ikke gennemføres paa anden Maade. Saa meget tror jeg, at de Forhandlinger, der have været førte, maa have vist. Det undrede mig, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) udtalte sig saa stærkt mod den Fremgangsmaade, som jeg har anbefalet. Jeg troede, at vi vilde have været fuldstændig enige i Dag, men det er ganske vist umuligt at blive enige, naar man fra den ene Side fraviger det, man tidligere har udtalt sig for. Jeg kan ikke se Andet, end at hvad det ærede Medlem i Dag anførte staar i aaben Strid med, hvad han tidligere har udtalt, dels her i Salen og dels i Betænkningen. Det ærede Medlem udtalte saaledes Noget, som var mig fuldstændig uforklarligt, nemlig, at naar vi vilde have en saadan almindelig Omlægning af Kredsene, skulde vi idetmindste vente indtil Samlingen 1889—90, som gif umiddelbart forud for Folketællingen. Jeg afbrød det ærede Medlem og sagde, at han mente

vel Samlingen efter Folketællingen, men han fastholdt sine Udtalelser. Det er mig aldeles uforstaaeligt, hvorledes en Samling, der gaar umiddelbart forud for Folketællingen, kan være et heldigt Tidspunkt til Omlægningen af Kredsene. Hidtil have vi bestandig anset det for en stor Ulempe, naar en saadan Omlægning skulde finde Sted umiddelbart for Folketællingen. Jeg kan i den Henseende beråbe mig paa, hvad Minister Steal i 1880 udtalte, idet han nemlig sagde, at Grunden, hvorfor Regjeringen ikke var fremkommen med noget Forslag i denne Retning efter 1874 og indtil 1880, var den, at man maatte oppebie det nye Folkething og se Resultatet deraf. Jeg kan endvidere paaberaabe mig selve det ærede Medlems Udtalelse fra 1884, da han sagde: Hvis vi ikke nu gaa ind paa det Forslag, Regjeringen har forelagt, saa kunne vi ikke komme til at behandle denne Sag før efter 1890, efter den ny Folketælling. Jeg forstaar derfor ikke, hvorledes det ærede Medlem nu kan sige, at vi skulde behandle Sagen inden den ny Folketælling og det endog umiddelbart forinden. Naar det ærede Medlem dernæst har saa meget imod denne almindelige Omlægning af Kredsene, saa kan jeg heller ikke se, hvorledes dette paa nogen Maade kan forenes med hans tidligere Standpunkt. Som der allerede er gjort opmærksom paa, har det ærede Medlem selv været med til at udarbejde Forslag til en almindelig Omlægning, og naar han siger, at det vil have stor Banfelighed at faae dem gennemførte, fordi vi ikke kunne blive enige, saa vil jeg spørge, hvoraf det ærede Medlem veed det. Fordi vi ikke kunde blive enige i et Udvalg, hvor Ministeren vægrede sig ved at komme til Stede, inden der var dannet et bestemt Flertal, er der ikke Noget til Hinder for, at vi kunde blive enige i Udvalget, naar Ministeren stiller sig, som han bør, møder, forhandler med Medlemmerne og søger at nægle mellem Uoverensstemmelserne. Der var den Gang ikke større Forskjel mellem de forskellige Retninger end fire Kredse, og der var Sandsynlighed for, at denne Forskjel vilde blive udjevnet, naar man fra den anden Side virkelig vilde komme i Møde og havde sluttet sig til de Grundsatninger for Ordningen, man selv tidligere havde udtalt sig for; men idet at man veed, at man, naar man opgiver det Standpunkt, man anser for det bedste, vil være i Stand til at opnaa det, man anser for det næstbedste, kan man ikke vente, at Nogen vil opgive det Standpunkt, som han i sig selv maa give Fortrinet. Derfor er det nødvendigt at have en Minister, som